

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 5T/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119010716
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Vereš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7119010716.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Predseda senátu Okresného súdu Košice I, JUDr. Ľuboš Vereš a členovia senátu Mgr. Margita Kucerová a Helena Červeňáková, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. augusta 2019 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
ml. E. K., nar. XX. februára XXXX v T., trvale bytom V., X. č. XX,
t.č. vo väzbe od 11. februára 2019 v ÚVV a ÚVTOS Košice,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

- v Košiciach na ulici Hviezdoslavovej pred vchodom do budovy Miestneho úradu, Mestskej časti Košice-Staré mesto dňa 11.1.2019 v čase okolo 16.45 h najprv umelo vyvolal konflikt s maloletým M.K., nar. XX.X.XXXX, v rámci ktorého mu hrozil dobodaním, v dôsledku čoho sa maloletý zľakol, pričom to u neho vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie, následne pri súčasnej opakovanej hrozbe dobodaním ho obvinený vyzval k vydaniu finančnej hotovosti, na čo maloletý v obave, k že obvinený môže svoje hrozby dobodania naplniť, vytiahol zo svojej peňaženky finančnú hotovosť vo forme 5 eurovej bankovky a odovzdal ju obvinenému, avšak obvinený vzápätí požadoval od maloletého, aby mu vydal aj mince, ktoré mal v peňaženke, na čo maloletý reagoval tým, že mu vydal aj tieto mince vo výške 4,- Eur, čím týmto konaním spôsobil poškodenú C.. X. T., nar. X.X.XXXX, celkovú škodu vo výške 9,- Eur, pričom k priamemu fyzickému násiliu nedošlo, a uvedený čin spáchal, hoci bol už za zločin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 71/2018 zo dňa 14.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2018, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov,

t e d a

- proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe - dieťati,

č í m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,

A za to mu súd

u k l a d á

podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 5 a § 117 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere štyridsaťosem mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej C.. X. T., nar. 7. septembra XXXX v T., trvale bytom Košice, P.á č. 4, škodu vo výške 9,- Eur.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, obrazovým záznamom, listinnými dôkazmi a dospel ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Prehľad vykonaných dôkazov:

Obžalovaný ml. E. K. poprel spáchanie trestnej činnosti, uviedol, že je nevinný a čin nespáchal. V čase spáchania skutku sa nachádzal v byte u R. T., kde strážil jej deti.

Svedkyňa poškodená C.. X. T. vo svojej výpovedi uviedla, že o lúpežnom prepadnutí svojho maloletého syna sa dozvedela toho istého dňa vo večerných hodinách, keď sa syn vrátil z tréningu. Syn jej vyrozprával ako došlo k spáchaniu trestného činu teda, že pod vyhrážkami dobodaním ho páchatel' prinútil vydať peniaze, ktoré mal v peňaženke, vo výške 9,- Eur. Svedkyňa potvrdila, že inkriminovaného dňa o 16.36 hod. mu volala na mobil ako zvyčajne a na otázku, či je všetko v poriadku jej odpovedal áno, pričom ihneď zložil, čo jej bolo čudné, pretože zvyčajne s ňou komunikuje dlhšie.

Svedok poškodený maloletý M.K. vo svojej výpovedi uviedol, že cestou na tréning, keď vystúpil z električky, sa k nemu pridal obžalovaný, ktorý pod hrozbou dobodania od neho pýtal peniaze, ktoré mu aj vydal. Tvár páchatel'a si pritom dobre všimol, pretože tento trval na tom, aby sa mu pozeral do tváre, resp. do očí a teda si dobre zapamätal črty jeho tváre. Po skutku sa mu páchatel' ospravedlnil s tým, že všetko urobil kvôli svojej malej sestre. Pri výsluchu na súde, keďže výsluch v prípravnom konaní nebol urobený kontradiktórnym spôsobom, nakoľko bol vykonaný pred vznesením obvinenia, poškodený jednoznačne označil obžalovaného ako páchatel'a trestného činu.

Svedkyňa G.. E. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdila, že poškodený vypovedal spontánne bez akýchkoľvek menení skutočností alebo sledu udalostí, ktoré sa v ten deň udiali. Z jej pohľadu bol jeho prejav spontánny a vierohodný.

Svedok E. K. st. vo svojej výpovedi uviedol, že kritického dňa okolo 19.00 hodiny prišiel k pani T. po obžalovaného, ktorý tam strážil jej deti. Potom, čo vypil kávu, išli spolu domov.

Svedkyňa R. T. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný kritického dňa ku nej prišiel okolo 16-tej hodiny, pretože sa kamarátil s jej deťmi, resp. strážil jej najmladšie dieťa. Ona potom išla na autobus, s odchodom o 16.25, do práce. Keď prišla domov medzi 19.30 až 19.45, obžalovaný už v tom čase nebol u nej doma.

Z obrazovo zvukového záznamu na čl. 103 je zrejmé vidieť prechádzajúcu osobu po trase, ako maloletý poškodený uviedol vo svojej výpovedi a takisto aj osobu, ktorá kráča vedľa tejto osoby a ktorá má na hlave kapucňu, následne je možné pozorovať, ako istý čas stoja pred vchodom do budovy MU Košice - Staré mesto a po istom čase osoba odchádza smerom k budove úradu KSK.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu na čl. 87-91 je zrejmé miesto, kde malo dôjsť k spáchaniu trestného činu.

Zo zápisnice o rekognícii osoby s fotodokumentáciou na čl. 87-91 vyplýva, že maloletý poškodený M.K. na začiatku rekognície v súlade s ust. § 126 ods. 1 Tr. por. podal popis poznávanej osoby. Z

fotodokumentácie je zrejmé, že rekognícia bola vykonaná podľa farebných fotografií, pričom všetky opoznávané osoby majú približne rovnakú farbu vlasov, pleti, pričom jedna z týchto osôb má fúzy. Opoznávané osoby podľa zápisnice o rekognícii boli pritom narodené v rozpätí rokov 1992 až 2002.

Z úradného záznamu k tipovaniu páchatel'a trestného činu na čl. 104 vyplýva, že tipovanie bolo založené na podobnostiach prípadov z nedávnej minulosti, ktoré s touto trestnou vecou spájala časová a miestna kauzalita.

Z rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 71/2018 na čl. 137 vyplýva, že ml. E. K. bol dňa 14. novembra 2018 odsúdený za pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený podľa § 188 ods. 1, § 117 os. 1s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j, l) Tr. zákona pri nezistení existencie žiadnej príťažujúcej okolnosti trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov s podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona súd výkon trestu podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní dvadsaťštyri mesiacov. Z oboch skutkov je zrejmé, že v tej veci už odsúdený E. K. sa vyhráždal poškodeným aj dobodaním nožom.

Z odpisu z RT na čl. 221 je zrejmé, že obžalovaný má v registri trestov jeden záznam a to odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 71/2018.

Zo správy spoločnosti Howe a jej príloh na čl. 218-220 vyplýva, že obžalovaný bol zamestnancom spoločnosti na dohodu o vykonaní práce od 9.1.2019 do 14.1.2019 na pozícii operátor výroby. Podľa záznamu dňa 11.1.2019 odišiel z práce o 14.00 hod., avšak z predmetnej správy je zrejmé, že tento údaj nie je možné s určitosťou potvrdiť, nakoľko obžalovaný bez uvedenia dôvodu odchádzal zo zmien.

K výroku o vine:

Po takto vykonanom dokazovaní, podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru o vine obžalovaného.

Obžalovaný poprel spáchanie trestného činu a uviedol, že v čase skutku sa nachádzal v byte u R. T.. Výpoveď obžalovaného čiastočne potvrdila svedkyňa R. T. v tom zmysle, že obžalovaný prišiel za jej deťmi, resp. strážiť jej najmladšiu dcéru, avšak ona z bytu odišla na autobus, ktorý odchádzal o 16.25 hod., do práce. Výpoveď svedkyne T. súd vyhodnotil ako účelovú a to vzhľadom na existenciu ďalších dôkazov svedčiacich proti obžalovanému a to v snahe pomôcť obžalovanému vyhnúť sa odsúdeniu. Výpoveď uvedenej svedkyne je navyše nelogická v tom zmysle, aby poverila mladistvú osobu strážením jej najmladšieho dieťaťa, pričom jej ďalšie deti 12-ročný syn a 15-ročná dcéra mali byť v tom čase niekde vonku. Takéto počínanie je možné považovať za rozporné s ustanoveniami Zákona o rodine, keďže menovaná svedkyňa by tým nezabezpečila riadnu starostlivosť o svoje maloleté dieťa. Z výpovede samotného obžalovaného v tejto súvislosti navyše vyplynulo, že on nemal žiadne skúsenosti s výchovou detí. Svedkyňa T. však napriek uvedenému neposkytla alibi obžalovanému na presný čas spáchania trestného činu, keďže krátko pred odchodom svojho autobusu, o 16.25, mala opustiť svoj byt a odísť do práce. K uvedenému súd pripomína, že z časového hľadiska mal obžalovaný prinajmenšom čas najmenej 25 minút, ak berieme do úvahy odchod svedkyne T., aspoň 5 minút pred odchodom jej spoja, z bytu, resp. aj väčší časový priestor. Uvedené však platí len za predpokladu, ak svedkyňa vypovedala pravdu, pričom však súd k hodnoteniu pravdivosti jej výpovede sa už venoval ako je vyššie uvedené.

Obžalovaného však zo spáchania trestného činu jednoznačne a to bez akýchkoľvek pochybností usvedčil maloletý svedok poškodený M.K., ktorý pred súdom označil obžalovaného ako páchatel'a trestného činu, pričom podrobne uviedol ako došlo k jeho spáchaniu. Maloletý poškodený M.K. presvedčivo uviedol, že obžalovaného opoznal podľa črt jeho tváre, keďže ho tento viackrát žiadal, aby sa mu pozeral do tváre, resp. do očí a miesto, kde sa tak stalo, bolo dostatočne osvetlené. K argumentom obhajoby obžalovaného spochybňujúcich vykonanie rekognície v prípravnom konaní, ako aj naň nadväzujúce opoznávanie obžalovaného ako páchatel'a v konaní pred súdom, dokonca označené ako nezákonný postup súdu, súd považuje za potrebné uviesť, že nezakladá sa na pravde

tvrdenie obhajoby o tom, že farba pleti obžalovaného ako jednej z poznávaných osôb je výrazne tmavšia ako u ostatných, pretože táto skutočnosť nemá oporu v predložených farebných fotografiách. Je síce pravdou, že len obžalovaný má na fotografii fúzy, avšak k tejto skutočnosti je potrebné uviesť, že pokiaľ obžalovaný patril do okruhu podozrivých osôb, čo je zrejme, z úradného záznamu na čl. 104 a polícia mala k dispozícii len takúto jeho fotografiu, nebolo možné pre účely rekognície inú fotografiu poskytnúť, rovnako tak pokiaľ ide o ostatné opoznávané osoby, pokiaľ polícia nemala k dispozícii fotografie osôb približne rovnakého veku a vzhľadu s fúzami, nebolo možné použiť iné fotografie. Súd súhlasí s pripomienkou obhajoby v tom zmysle, že samotná rekognícia mala byť urobená spôsobom in natura a nie podľa fotografií, čo je zrejme z ust. § 126 ods. 1 Tr. por. , ktorý postup má prednosť pred ust. § 126 ods. 2 Tr. por., čo ale na druhej strane nemá za následok nezákonnosť takéhoto úkon, ale podľa názoru súdu len nepodstatne zníženú vierohodnosť takéhoto opoznávaní. S poukazom na výsluch maloletého poškodeného, ktorý v prípravnom konaní nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom a s prihliadnutím aj k vykonanej rekognícii, súd vyslúchol maloletého poškodeného na hlavnom pojednávaní, čo Trestný poriadok umožňuje vykonať výnimočne, ktorý výnimočnosť vyššie uvedené okolností plne odôvodňovali. V žiadnom prípade však súd nevykonal opakovane rekogníciu na hlavnom pojednávaní ako nepochopiteľne a absurdne odôvodňoval obhajca vo svojej záverečnej reči. Len samotnú odpoveď poškodeného na otázku, či sa v pojednávacej miestnosti nachádza páchatel' trestného činu v žiadnom prípade nemožno považovať za rekogníciu, pretože nespĺňa podmienky uvedené v ust. § 126 s použitím § 128 Tr. por., prinajmenšom už len z toho dôvodu, že páchatel' nebol ukázaný medzi ďalšími osobami, poškodený nebol vyzvaný, aby predtým opoznávanú osobu opísal a nebola pribratá ani nezúčastnená osoba. Namietanie postupu súdu v tomto prípade možno označiť za právny voluntarizmus hraničiaci s porušením ustanovenia § 38 Advokátskeho poriadku SAK. Za nepriamy usvedčujúci dôkaz súd považuje aj obrazový záznam čl. 103, ktorý plne potvrdzuje verziu poškodeného ohľadne priebehu spáchania trestného činu.

Obžalovaný ml. E. K. svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona po stránke objektívnej v tom, že pod hrozbou fyzického násillia sa zmocnil cudzích finančných prostriedkov, pričom taký čin spáchal na maloletej osobe, a po stránke subjektívnej sa obžalovaný dopustil konania v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

K výroku o treste:

Obžalovaný ml. E. K. má v registri trestov celkom jeden záznam a to odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 71/2018 zo dňa 14.11.2018 podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, teda za zločin, na trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov do 15.11.2020.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a obžalovanému v zmysle § 37 písm. m) priťahuje skutočnosť, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený.

Súd obžalovanému ml. E. K. uložil podľa 188 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 5 a § 117 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 48 mesiacov nepodmienečne teda tak, že mu zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, pretože opätovne spáchal zločin (rozsudok OS Košice I sp. zn. 6T 71/2018. Výšku uloženého trestu súd určil s prihliadnutím k zákonu stanovenej trestnej sadzbe, ktorá je v rozpätí 7 až 12 rokov trestu odňatia slobody ako aj ust. § 117 ods. 1 Tr. zákona, kde dolnú hranicu upravil na 2 roky a hornú znížil na polovicu, teda na 6 rokov. Základ na zvýšenie trestnej sadzby súd považoval rozdiel medzi takto stanovenou hornou a dolnou hranicou, ktorý predstavuje 4 roky . Polovicu z takto vypočítanej trestnej sadzby, teda dva roky, súd potom pripočítal k dolnej hranici. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh aj výšku, súd považuje za nevyhnutný a zároveň dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí iných od páchania trestných činov.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona.

K výroku o náhrade škody:

Nakoľko poškodená C.. X. T. si v prípravnom konaní riadne a včas uplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody a zároveň je výška škody aj súčasťou popisu skutku, uvedeného vo výroku rozsudku, súd uložil obžalovanému v súlade s ust. § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť škodu vo výške 9 Eur.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice I. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.